

gestionar el tràfec dels llocs on aquest s'acumula amb excés, ha fet que les estacions modernes es fassin exclusivament reservades al moviment de passatgers o al de mercaderies; és dir, hom construeix en realitat dues estacions. Això mateix segurament podria fer-se a la nostra ciutat; els avantatges que creiem portaria no cal pas que els detallem minuciosament, car són ben evidents. L'estació de mercaderies podria construir-se en el lloc on hom intenta traslladar-hi l'actual, i així podria ocupar una gran extensió amb els seus molls, magatzems, dipòsit de màquines, etc. En canvi, la de passatgers fóra lògic bastir-la vers l'indret on hi havia el cementiri vell. L'àrea que ocuparia, fóra així ben reduïda, i quasi igual que si hom hi construis un baixador. A algú que això últim ha proposat hom li pot objectar que aleshores succeiria que en el curt espai d'uns 900 metres els trens haurien de parar dues vegades, inconvenient que s'eliminaria per complet construint la única estació de passatgers en el lloc que hem senyalat.

Preveiem que si així es fes, la ciutat en sortiria altament beneficiada, i, no veient impedit el seu eixamplament, adquiriria ben prompte aquella grandesa i potencialitat que tots nosaltres li desitgem.

Coneixements pràctics

Per A. Pinyol i Elop

LA MOTXILLA

La motxilla, anomenada també sac d'esquena o sarró, serveix per a dur roba o provisions, bo i portant-la a l'esquena, sostinguda amb corretges damunt l'espatlla, quan hom va de camí.

La motxilla podem dir que és la primera cosa que il·lusiona el novell excursionista, quan aquest, mogut per les inquietuds del nostre esport, dedica els seus primers estalvis per a l'adquisició de l'equip.

Avui podem dir que models de motxilla de tanta anomenada, entre els «grimpeurs» i «campeurs», com és la noruega, són construïts a casa nostra amb notables avantatges i perfeccionaments, que les fan preferibles a aquelles en molts aspectes. Aquest millorament el devem als nostres mateixos excursionistes, que per a llurs marxas per la muntanya han sabut perfeccionar un model d'acord amb les exigències de les llargues travessies. Deixem aquestes, però, per quan parlem de llargues acampades i anem per la motxilla més coneguda entre la nostra gent.

Per la presència, color i manera de portar la motxilla, hom pot formar-se